

NOVÝ

BLESK

Športové gymnázium Jozefa Herdu, Ul. J. Bottu 31, Trnava
2017/2018 | 1€ | 1. číslo

Cestovateľské číslo

Sme ONLINE!

AKTUALITY zo školy i zo sveta

FOTOPRÍLOHY plné fotiek

WWW.NOVBLESK.SK

Čo nás čaká?

Pozriem sa von oknom a vidím nádherné slniečko, ktoré ma príjemne hreje na tvári. Táto veta je väčším klamstvom, ako to, že mi ide matematika. Jediné, čo vidím, sú otravné krvilačné komáre, ktoré sa nemôžu dočkať, ako ma celú kompletne vysajú a doštípu. Vonku je horúco, priam na odpadnutie a každý sa potí ako kôň. Máme tu prvé príznaky leta. Tak, ako prichádza ďalšie ročné obdobie, je tu aj nové číslo nášho milovaného Blesku.

Nebudem tu písať žiadne omáčky, že my z redakcie sme sa snažili, tvrdo makali, písali články do noci, aby sa páčili aj náročnému oku a vkusu čitateľa. Je to úloha novinára a najväčšou odmenou je pozitívny ohlas. Myslím, že v tomto čísle asi každý objaví článok, ktorý ho zaujme. Nájdete tu, čo všetko sa zmenilo za posledný rok na našej škole, ba aj rozhovor s Luckou Gažovou, ktorá pred niekoľkými rokmi sedela vo školskej lavici jednej z našich tried presne tak,

ako sedíme teraz my. Hlavná téma čísla „Cestovanie“ priblíži čitateľovi zážitky z ciest profesorov a musím uznať, že krajiny, ktoré navštívili, nie sú vôbec obyčajné. Sú to hotoví svetobežníci.

Máme tu niečo aj pre milovníkov sladkého a bláznov do varenia. Jednoduchý recept vykúzlil chutnú zmrzlinu. Tá perfektne padne na aktuálne dni, o ktorých som hovorila na začiatku. A veľa ďalších článkov, napríklad o milovaných kapustových rožkoch zo školského bufetu alebo anketa „Učiteľ roka“.

Ako inak, klasika, ulievací kupón, sa nachádza aj v tomto čísle, ale beda vám, keď ste si časopis kúpili len kvôli tomu kúsku papiera. Žartujem. Je na vás, či máte záujem aj o články alebo nie. Naša redakcia bude žiť s idealizovanou myšlienkou, že ste si všetko prečítali :D.

Ku koncu vám prajem pekné prežitie leta, množstvo zážitkov... Hlavne veľa cestujte a nech nikoho nezozherú komáre!

Plančí

TÉMA ČÍSLA

Učitelia na cestách

Neobyčajné a krásne – také sú cestovateľské zážitky našich učiteľov. Piati z nich nám porozprávali o cestách, na ktoré nikdy nezabudnú. Zoberieme vás do ďalekej Venezuely, Kanady či Nórska. (str. 22)

Od modelingu k pečeniu

Na strednej vďaka modelingu spoznávala svet. Teraz vedie úspešnú cukrárenskú výrobnú Lulus bakery. Rozhovor s absolventkou Luckou Gažovou. (str. 8)

ŠGJH v 3 minútach

Blesk v centre diania. Ako vyzeralo natáčanie školského videa? (str. 18)

Knižnica sa rozrástla

Neváhajte a zavítajte do školskej knižnice! Od mája tam nájdete nové knihy, ktoré stoja za to. (str. 29)

Bleskové správy	6
Novinky zo sveta ŠGJH	
Rozhovor s absolventom	8
Stredná škola očami Lucky Gažovej	
Názor	14
Komplikovanosť vzťahu učiteľ a žiak	
Anketa	16
Učiteľ roka	
Reportáž	18
Vznik školského videa	
Téma čísla	22
Cestovateľské zážitky učiteľov	
Kultúra	28
Naša generácia a knihy	
Recenzie	30
Detailnejšie o nováčikoch z knižnice	
Literárna príloha	32
Koniec	
Receptár	35
Sprav si čokoládovú zmrzlinu	
Ekológia	36
Minimalizmus v šatníku	
Povedali na hodine	38
Vtipné hlášky profesorov	
Z denníka študenta	40
Kapustové rožky pohľadom prváčky	
Kupón	42
Legenda je späť	

Nový Blesk je opäť v hre

Na **Štúrovom pere** 2018 získal Nový Blesk cenu nadácie TASR v kategórii elektronické magazíny. Mali sme možnosť konzultovať prácu v Blesku so zaujímavými ľuďmi či už z Denníka N alebo Martinus.sk. Pobyt vo Zvolene bol veľmi inšpirujúci a dodal potrebnú dávku motivácie. Okrem iných osobností nás prišiel pozrieť aj samotný pán prezident Andrej Kiska. Začínajúcim novinárom dal priestor na otázky a nebránil sa odpovediam na žiadnu z nich.

zdroj: Ekovír

Najlepší z najlepších

Anketa **Športovec roka** je na ŠGJH tradíciou. Do hlasovania sa zapájajú študenti, pedagógovia i tréneri. V 18. ročníku zahviezdila talentovaná plavkyňa Barbora Tomanová. Druhé a tretie miesto patria Vanese Hockovej (strelba) a Martinovi Chrenovi (cyklistika). Všetkým srdečne gratulujeme a želáme veľa úspechov!

Prečo sa zaujímať o migračnú krízu?

Migračná kríza v roku 2015 bola zatiaľ najsilnejšou migračnou vlnou, ktorú naša generácia zažila. Pri množstve informácií, ktoré sú nám médiami ponúkané, sa stalo vzdelávanie v tejto oblasti nevyhnutným. 9 žiakov našej školy sa tak zúčastnilo na diskusii v rámci konferencie **Medzináboženský dialóg a migračná kríza**, kde mali možnosť vypočúť si názory jednotlivých predstaviteľov svetových náboženstiev na túto tému.

text: Katka

Od modelingu k pečeniu

*Získala titul Miss sympathy, vyštudovala marketing, no dnes má svoju vlastnú úspešnú cukrárenskú výrobnú Lulus bakery. Viac o sebe a svojom stredoškolskom živote nám porozprávala **Lucia Gažová**, absolventka Športového gymnázia J. Herdu v Trnave.*

Ahoj Lucka! Vieme, že si absolventkou nášho gympla. Kto ti bol triednym profesorom?

Áno, je to síce už dávno, ale som absolventkou. Mojou triednou profesorkou bola p. Štefechová a doteraz na ňu vo veľmi dobrom spomínam.

Pokiaľ by si mala možnosť vybrať si strednú školu ešte raz, rozhodla by si sa rovnako?

Určite áno! Ja som bola na gymnázium veľmi spokojná, a keďže som vtedy ešte nemala predstavu o tom, čo budem robiť, keď budem "veľká", bola to pre mňa určite najlepšia možnosť. Nemenila by som.

V minulosti si sa aktívne venovala modelingu. Ako život stredoškolskej modelky vyzeral?

Modeling bol najintenzívnejšou časťou môjho života práve v stredoškolskom období. Bývala som veľmi často pracovne odcestovaná, či už po Európe alebo v Ázii.

Každý ročník, okrem maturitného, som mala individuálny študijný plán, vďaka ktorému som mohla byť aj tri mesiace odcestovaná, a potom si dorobiť všetky písomky a skúšky z každého predmetu.

Ako si to zvládala?

Moji spolužiaci mi vtedy závideli, lebo som nemusela chodiť

do školy, ale poviem Ti, nebolo to veru jednoduché. Dokázať sa všetko naučiť bez výkladu profesorov, sama, bolo veľmi náročné. V poslednom ročníku som sa už rozhodla necestovať, aby som sa dokázala plnohodnotne pripraviť na maturitu (vždy som bola absolútny puntičkár). Ale nejaký ten "program" som si aj tak neodpustila, tak som sa zúčastnila aspoň Missky:)

Čo by si poradila dievčatám, ktoré sa o modeling zaujímajú?

Ak má človek možnosť, treba to určite vyskúšať. Modeling je však vo väčšine prípadov len niekoľkoročná záležitosť, preto

netreba zabudnúť na školu a vzdelanie. Lebo keď sa z teba zrazu stane 30-ročné dievča, ktoré je na mode ling už staré, ale niekde v procese si zabudlo dokončiť školu a vlastne nemá žiadne pracovné skúsenosti a návyky, nie je to veru bohviečo.

Po absolvovaní gympla si išla študovať marketing. Ako si sa nakoniec dostala k pečeniu?

Veľkou obklukou:) Pomaličky som sa začala zaujímať o gastronómiu a pečenie mi prirástlo k srdcu. Toľko som pilovala recepty a fotila svoje pokusy, až si ľudia odo mňa pomaličky začali koláčiky objed-

návať. Prešlo ale dlhé obdobie, kým som sa odvážila ísť do vlastného podnikania a venovať sa pečeniu naplno. Teraz je moja výrobňa Lulus bakery trištvrťou môjho života a neviem si to vynachváliť.

Máš svoju vlastnú cukrárenskú výrobnú, napísala si knihu a minulý rok si rozbehla youtube kanál, na ktorý pridávaš chutné recepty. Ako sa dá toľko veľa vecí stíhať a robiť ich v takej kvalite? Si organizačný typ, ktorý si naplánuje každú hodinu dňa a presne sa jej drží, alebo vzniká všetko spontánne?

Presne si to odhadla, som perfekcionista a organizačný maniak, takže mám 6 diárov a všetko do bodky naplánované a zorganizované. Myslím, že práve preto sa mi darí venovať sa toľkým veciam naraz a robiť ich tak, aby sa ľuďom páčili a aby boli moji zákazníci spokojní. A určite aj preto, že som ochotná (a ešte stále vládzem) pracovať aj 16 hodín denne, keď je treba.

Lulus Bakery sa môže v Trnave (a ŠIROKOM okolí) tešiť veľkému úspechu. Na Trnavskom ríniku býva Tvoj stánok beznádejne vypredaný už v priebehu prvých hodín. Máš nejaké konkrétne ambície do budúcnosti, o ktoré by si sa mohla s nami podeliť?

Určite chcem pokračovať v tom, čo robím. Nemám ambíciu rozširovať sa a zamestnávať 10 ľudí, lebo potom by tie koláčiky a torty neboli všetky "moje", ako

je tomu doteraz. Baví ma piecť, zdobiť, stretávať sa so zákazníkmi a určite by som nechcela len sedieť v kancelárii a rozvrhovať prácu ostatným. Chcela by som, aby Lulus bakery bola známa tým, že síce nedokážeme napiecť všetkým, no naše produkty sú exkluzívne a spokojnosť zákazníka je vždy zaručená:) Viac sa chcem venovať aj točeniu videí, spolupráci so zaujímavými značkami, časom možno vznikne aj nejaká relácia. No a najnovšie sa teším na môj ďalší knižný počín, ktorý bude v kníhkupectvách už koncom tohto roka (rozhovor bol robený v januári 2018).

Keď sa vrátíme k stredoškolskému obdobiu, boli na škole nejakí učitelia, o ktorých môžeš povedať, že mali na Teba vplyv a s radosťou si na nich aj teraz spomenieš? a som mala rada hádam všetkých. Tým, že som bola v škole menej ako ostatní spolužiaci, tak som s profesormi mala vždy len dobré skúsenosti a zážitky. P. Štefechová bola vynikajúca triedna, p. Bučányová sme všetci milovali, lebo na jej hodinách bola zakaždým zábava, rovnako aj p. Blažek – bol také naše slniečko. Určite nikdy nezabudnem na moju nemčínaruku, p. Horváthovú, ktorá bola síce veľmi prísna, ale vždy vedela zažartovať a hlavne kvôli tomu, že nás do nemčiny naozaj hnala, sme sa veru aj čo-to z tak ťažkého jazyka naučili. A občas mi aj

odpustila, keď som po troch mesiacoch prišla z Číny a na hodine nemčiny mi ubiehali aj anglické slovíčka.

Veľmi pekne ďakujeme, že si si našla čas. Do budúcnosti veľa úspechov a nech sa Ti splnia všetky sny:) Je na záver niečo, čo by si našim žiakom, ale aj ostatným čitateľom Nového Blesku, odkázala?

Ďakujem aj ja, veľmi rada som si zaspomínala na moje

stredoškolské časy. A práve som si spomenula, že mojou najobľúbenejšou vecou na strednej škole boli kapustové rožky z bufetu, dúfam, že ich tam stále majú:) Čitatelia nech len poslúchajú profesorov, raz budú mať určite také skvelé spomienky na strednú školu, ako ja.

Lucia Gažová

v minulosti sa aktívne venovala modelingu, ktorého vrchol zažívala práve na strednej škole, kde sa v roku 2008 zúčastnila súťaže Miss Slovensko a získala titul Miss sympatia. Po ukončení strednej školy sa rozhodla ísť študovať marketing na UCM v Trnave. Popri práci marketingovej manažérky začala experimentovať so sladkým, čo viedlo k odchodu z práce a k rozhodnutiu založiť si vlastnú cukrárenskú výrobu Lulus bakery.

rozhovor & foto: Katka

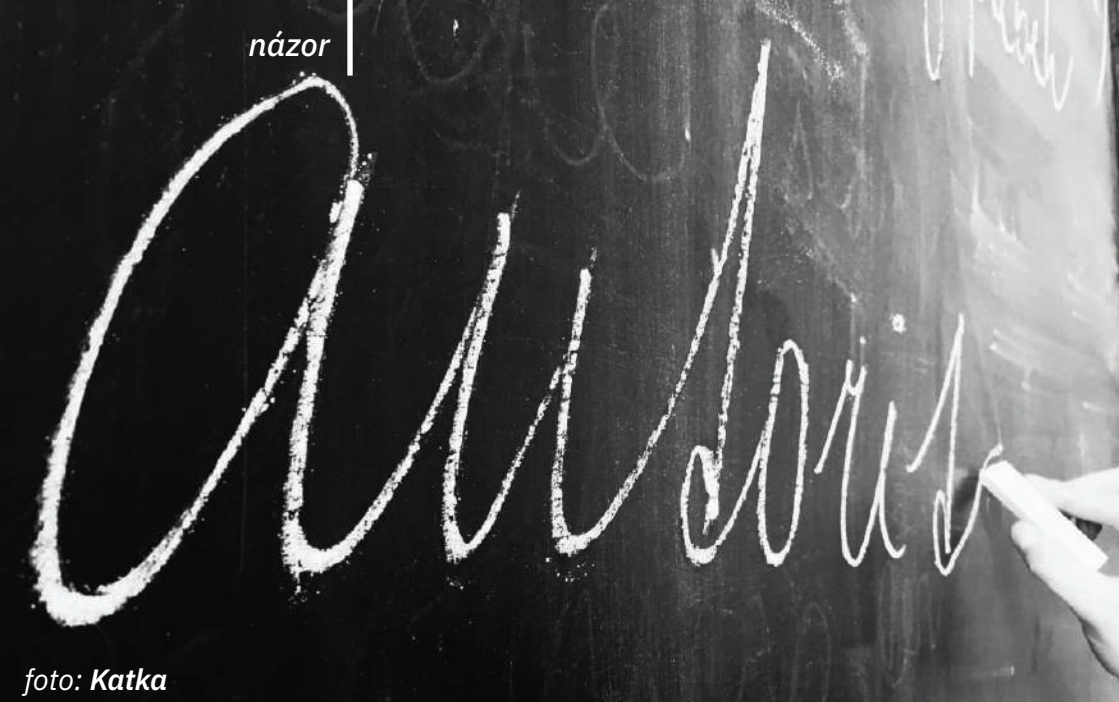

foto: Katka

Mali by učitelia pritvrdiť?

Či zamestnanec alebo ešte len študent, škola buduje časť ľudskej osobnosti. Bohužiaľ, niekedy skôr pripomína mínové pole alebo pekelné brány. Boje medzi učiteľom a žiakom sú na dennom poriadku. Hádky, nepokoj, stres, nervozita, to všetko môže narušiť pokojné momenty v školskom prostredí. Prečo je tomu tak? Kto za to všetko môže?

“

**Treba si
vybudovať
obojstranný
rešpekt.**

Odpovedí na túto otázku je viacero. Veľa postarších ľudí viní mladšiu generáciu a rozvíjajúcu sa dobu. Mládež je drzá, neučí sa, dokazuje si niečo počtom palcov hore na ich novej profilovej fotke. Morálka je vraj hrozná. Nebývajú dostatočne pripravení na daný predmet, alebo mu vôbec nevenujú ani kúsok pozornosti. Na hodinách odvrávajú, robia inú činnosť, ako tú, čo učiteľ zadal. A mnoho ďalších aspektov, ktoré len potvrdzujú, že dnešná mládež je banda deciek, ktoré potrebujú tvrdú ruku.

Nie je tomu celkom tak. Žiaci nie sú zvieratá. Áno, je pravda, že doba sa zmenila za posledných štyridsať rokov. Možno príchodom smartfónov aj k tomu horšiemu, ktoré silno ovplyvnilo zmýšľanie mladých ľudí. No nie je pravda, že všetci sme rovnakí a mali by sme hádzať mládež do jedného vreca. Ani dospelý človek nie je neomylný. Aj profesor má svoje muchy. Niekedy nepočúva žiaka, aj keď to daná osoba nemyslí v zlom. Krivo obviní osobu, ktorá za nič nemôže, alebo podaktorý si nevie priznať vlastnú chybu. Je toľko vecí, kvôli ktorým môže žiak vďaka profesorovi mať problémy a naopak, toľko

vecí, ktoré uškodia profesorovi vinou žiaka.

Kde je teda pravda? Mali by učitelia pritvrdiť? Mali by na študentov zatlačiť, alebo ich nejakým spôsobom dokopať k zmene?

Treba si vybudovať obojstranný rešpekt. Samozrejme, nie nejakým zastrašovaním, a tak podobne, pretože taká cesta k ničomu nevedie. Učiteľ by mal byť autoritou, no zároveň sa vedieť so žiakom aj zasmiať. Nesúhlasím, keď učiteľ povie: „Ja nie som tvoj kamarát...“ Prečo by vzťah medzi učiteľom/profesorom a žiakom nemohol byť kamarátsky?

A čo študenti? Niektorí by sa mali trochu zamyslieť nad tým, že odvrávaním a drzosťou to v škole, a celkovo v živote, ďaleko nedotiahnu. No pokiaľ je pravda na ich strane, treba o ňu bojovať pomocou asertívnej komunikácie.

Sme len ľudia a robíme chyby. Naučme sa jeden druhého počúvať a tie boje medzi nami zmiznú.

Aký máte názor vy? Mali by učitelia teda naozaj pritvrdiť alebo všetci pracovať na obojstrannom rešpekte?

text: **Planči**

Pedagogické hviezdy

Na stránke Nového Blesku prebiehala vo februári anketa Učiteľ roka. Hlasovalo sa v piatich kategóriách podľa špecifických vlastností. Ako to dopadlo?

Múza Rybová

Každý je iný a každého zaujímajú či inšpirujú iné veci. Kategória Najinšpiratívnejší učiteľ to dokázala. Pani profesorky Štefechová, Kubáňová, Rybová i Duchoslavová ukázali, že svojich žiakov inšpirujú a všetky hlasy si medzi sebou rozdelili takmer rovnomerne. Nakoniec sa aj tak najväčšou inšpirátorkou stala p.p. Rybová.

ilustrovala: **Barbora Jurčová**

Komik Václavová

Inteligentný humor a trefné poznámky sú silnou stránkou našej milovanej p.p. Václavovej. Kategóriu Najvtipnejší učiteľ svojim prirodzeným zmyslom pre humor doslova ovládla.

Módny guru Pecár

Už na prvý pohľad dokáže svojim štýlom zaujať – a nie len mňa, ale aj väčšinu z vás. Z celkového počtu 178 získal p.p. Pecár 103 hlasov. V kategórii Najštýlovejší učiteľ si konkurenciu nenašiel.

ilustrovala: **Marianna Pozdechová**

Slniečko Kraváriková

Nie je žiadnym veľkým prekvapením, že práve večne usmiata p.p. Kraváriková získala prvé miesto v kategórii Najväčšie slniečko. Optimisticky naladená nemčinárka jednoducho žiari!

text: **Katka**

Autorita Burzová

Väčšina z vás sa zhodla, že najviac rešpektu vzbudzuje práve p.p. Burzová. Autorita skúsenej geografičky v boji s p.p. Horváthovou o prvé miesto predsa len vyhrala a môže sa tešiť z titulu Najrešpektovanejší učiteľ.

Športové gymnázium je opäť o level vyššie

Video sa stáva čoraz viac populárnejším prostriedkom komunikácie. Naša škola sa tak rozhodla pre tvorbu propagačného videa, ktorým chce ukázať, ako život študenta ŠGJH vyzerá.

Každý z nás sa túži niekam posúvať, prekonávať hranice, či sa v dačom zdokonaľovať. Výnimkou nie je ani naša škola. Nie, že by sme boli zlé gymnázium, ktoré nutne potrebuje zmenu, inak sa stane nejaká katastrofa... Naša škola okrem profesionálneho prístupu pedagógov je kvalitne vybavená a aj pekná vzhľadovo. No tiež sme sa chceli posunúť o stupeň vyššie. Vždy je predsa dobré sa modernizovať.

Preto vzniklo nové propagačné video, ktoré bolo spracované a natočené firmou Cukru. Plné vstupov zo špecializovaných aj nešpecializovaných tried, plavárne, telocvične, posilňovne, či ukážku najlepšej veci na škole, a to je náš milovaný školský bufet. A to všetko sa vám predstaví vo veľmi krátkom čase. Video síce trvá pár minút, ale boli to hodiny a hodiny práce, kým sa

všetko dovedlo do dokonalosti. Ak si niekto myslí, že to ide ako mávnutím čarovného prútika, klame sám seba alebo je to jednoducho blázon. Vôbec to nešlo ako po masle. Na všetko je treba veľa času a trpezlivosti. Tá sa hodí najmä pri natáčaní krátkych úsekov, ktoré musia byť opakované viackrát. Najkvalitnejší záber sa následne ocitne vo videu.

Na realizácii a samotnom priebehu projektu robí celý tím ľudí. Tento štáb sa drží harmono-

gramu (časový plán, obsahujúci postupnosť aktivít v rámci naplánovanej akcie), aby sa všetko stihlo a nenastali nejaké komplikácie či zmätok.

Keď už hovoríme o tom zmätku, každé takéto video potrebuje svojho režiséra, on usmerňuje ľudí, napríklad, aby čo najlepšie povedali svoju repliku. To bolo, kým sme jeden záber dovedli k dokonalosti, jedna veta zaznela aj trikrát. Ale samozrejme sme žiakmi výborného gymnázia, takže ne-

bol problém a naši herci Laura a Ondrej to zvládli na jednotku. Nevystrašilo nás ani to, že úseky sa točili v úplne inom poradí, ako bol konečný výsledok. Celé to dopadlo veľmi dobre.

Veľkú úlohu v tom určite zohrali rôzne technologické zariadenia, ako slider či gimball.

Naša redakcia si nemohla nechať ujsť túto jedinečnú príležitosť. Skoro ráno sme sa stretli pred

STU MTF (Materiálovo-technologická fakulta v Trnave), plní elánu a zvedavosti, čo sa bude diať. Deň sa začal tréningom plavcov a vtedy nám konečne prezradili našu dnešnú úlohu – ticho sledovať okolie a priebeh celého štvrtkového natáčania.

Vstupy v škole sa točili z rôznych miestností. Navštívili sme učebne, laboratória, triedy... Občas sa síce aj zasiahlo do procesov

vyučovania, no boli sme tichí ako myšky a možno by si už teraz na našu prítomnosť nik nespomenul. I keď, tá obrovská kamera asi nebola až taká nenápadná. Učítelia, ktorých sme vyrušili, však nestrácali hlavu a profesionálne pokračovali vo svojich výkladoch, za čo majú veľký obdiv.

Medzi jednotlivými natáčaniami bol čas aj na krátke prestávky, oddych a na prípravu scény. Zákulisím sa stala útulná spoločenská miestnosť. Náhodne sme v nej narazili na tajomnú komnatu, v ktorej bol vianočný stromček a obrovské množstvo papierových dokumentov. Celkom dobrá zašiváreň, už vieme, kde sa môžeme skryť pred písomkami z cudzích jazykov.

Natáčanie trvalo dlhšie. Potreboval sa doladiť zvuk, klapka, zariadenia a tak podobne. Najťažšie chvíle sme cítili asi cez 20 minútovú pres-

távku, keď bol všade hluk, vtedy sa akurát natáčala ukážka dobrých vzťahov na Herdu. Ondrej mal na sebe pripevnenú veľkú kovovú konštrukciu. Aby bez problémov mohol podať ruku svojim kamarátom. Vyzeralo to trochu komicky. Alebo je zaujímavé sledovať niektorých starších žiakov, najmä hodinu biológie, kde boli všetci odedí do bielych plášťov a sústredene pracovali s mikroskopmi. Okolo nich chodila obrovská kamera so šikovným kameramanom, ale ako inak, žiaci sa nedali rušiť. Každý člen z Cukru odvádzal svoju prácu výborne a na veľmi profesionálnej úrovni. Celkovo to bola obrovská skúsenosť, za ktorú sme vďačné, že sme ju mohli absolvovať. Bol to dobre strávený, zábavný, no aj vyčerpávajúci deň.

text: **Planči**
foto: **Ján Kiripolský**

Leto plné zážitkov

„Každá z ciest bola niečím zaujímavá, výnimočná a zanechala vo mne dáke spomienky, zážitky, preto je ťažké nazvať niektorú z mojich ciest najlepšou.“

Verím, že nie som jediná, ktorá minimálne raz snívala s otvorenými očami na hodinách, skracovala čakanie na deň, keď konečne vrátim všetky učebnice, vezmem domov prezúvky a dva mesiace nevkročím na pôdu školy. Namiesto čas berúceho drenia v škole a učenia na písomky si predstavujem moje nohy vyložené na húpavej sieti pri lákavom bazéne, inokedy som odhodlaná stráviť tropické dni zavretá vo vyklimatizovanej izbe s knihou v ruke. Všetci sme

len ľudia, a preto nielen gymnázisti celoročne túžia po zaslúženom oddychu, ale aj učitelia sa tešia na akúkoľvek možnosť odrezania sa od sveta. Kam je ale najlepšie sa vybrať? Kde zažiť najlepšiu zábavu, stráviť pokojné či rušné dni? Ako zažiť nezabudnuteľné momenty? Perfektná letná destinácia znamená pre každého niečo iné, preto som vám aspoň vyspovedala pár scestovaných učiteľov, ktorí sa radi podelili so zážitkami.

P.p. Kubáňová

Najväčšmi ju nadchla pre ňu „zatiaľ najvzdialenejšia destinácia“, ktorou je Severná Amerika. Navštívila Toronto, Kanadu a New York; pobehala klasiky ktorými sú Central park, Socha slobody, Empire state building, Brooklynský most, Guggenheimovo múzeum,... Taktiež mala možnosť vidieť Niagarské vodopády, o ktorých, ako tvrdí, síce viete, že sú obrovské, ale až na vlastné oči vidíte ako. Nenechala si ani ujsť možnosť zažiť nefalšovanú atmosféru bejzbalového zápasu na štadióne New York Yankees. Najviac ju na týchto mestách zaujalo najmä to, že hoci sú obrovské, čo sa týka počtu obyvateľov, nemáte tam „pocit stiesnenosti“, v oboch je veľké množstvo zelene, a to nielen

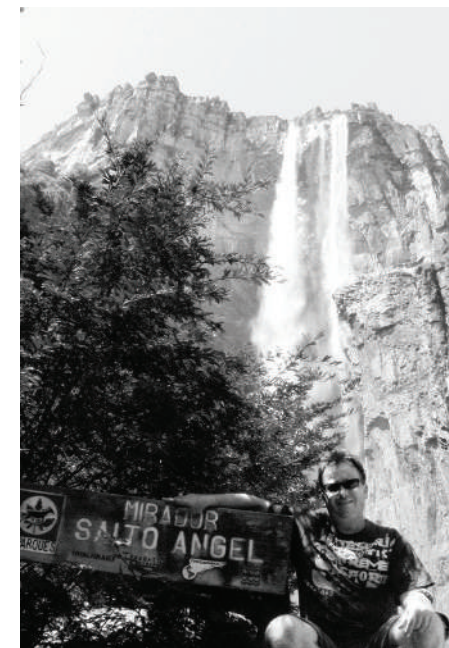
P.p. Štefechová

Pani profesorka so svojim výberom ani na sekundu neváhala. Barcelonu označila ako top miesto pre život aj dovolenku. Každý si tam nájde to svoje – teplučké more, pamiatky (Casa Batllo), obdivuhodná architektúra (Antoni Gaudí), futbal (Camp Nou),... Ľudia sú tam priateľskí, bezproblémoví, vedomí si svojho postavenia ale nie namyslení. K tomu ešte nočný život, bary a spoločnosť. A keď nič iné, tak stačia prechádzky popri prístave s bývalou Olympijskou dedinou za chrbtom.

P.p. Kmeťo

„Každá z ciest bola niečím zaujímavá, výnimočná a zanechala vo mne dáke spomienky, zážitky, preto je ťažké nazvať niektorú z mojich ciest najlepšou.“ Tak sa vyjadril prírodovedec, pán profesor Kmeťo. Najviac v ňom ale rozhodne rezonuje cesta do exotiky, Venezuely. Neskutočne si to tam užil a naplno prežíval a precíťoval každú sekundu pobytu. Najviac si zapamätal vodopády Gran Sabany, údolie kryštálov, trojdňové safari, absolvoval lov na pirane, stretol sa s mravenčiarom a spravil si fotku s obrovskou anakondou. Ako výhodný bonus považuje neskutočne nízke ceny palív (v prepočte 2centy).

P.p. Rybová

Oblíbená depejsárka sa podelila hneď s tromi miestami, nevedela sa rozhodnúť, ktoré považuje za najúžasnejšie. Vychválila Nórsko, s nádhernou prírodou a skvelými ľuďmi, ktorí si vážia poctivosť, milujú prírodu a tradície. Absolvovala výstup na kopec nad fjordom, túru na ľadovec, zastavila sa aj pri najstaršom drevenom kostolíku v Nórsku, katedrály v Trondhaime, navštívila Bergen, hlavné mesto dažďa, kde mala vždy podažďové

počasie. Taktiež chcela spomenúť Sinajský polostrov v Egypte, z ktorého sa jej najväčšmi páčil výstup na horu Sinaj. Výstup bol celú noc a ráno na kopci vyššom ako tatranské štíty sledovala vychádzať horúce slnko. A ako posledné si nechala Provencásko, kde sa jej páčila kombinácia kultúry, kulinárskych zážitkov pamiatok a prírody. Videla rímsky most, pápežský palác a okrovú cestu s levandulovými poliami.

P.p. Lukovičová

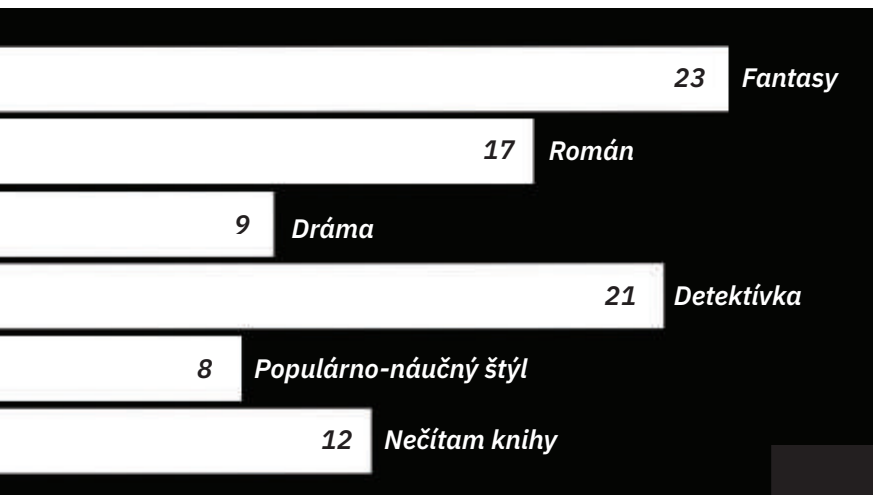
Pani profesorka Lukovičová narazila na svoju obľúbenú dovolenku úplnou náhodou, keď bezcieľne blúdila po internete. Padla jej do oka cesta k pútnickému miestu Santiago de Compostela v Španielsku. Na 15-dňovú púť sa odhodlala s batohom na pleciah a mapkou v ruke. Jej cesta viedla nielen popri pobreží, ale čiastočne aj vnútrozemím, neraz cez lesy a potoky, po mostoch a veľkých mestách. Smer jej ukazovali žlté šípky vyznačené na rôznych mi-

estach, dostala sa k nim aj na mys Fisterra, ktorý bol v minulosti považovaný za koniec sveta. Bola svedkom aj tradičného rituálu pútnikov – na pláži pobrežia Costa da Morte (=Pobrežie smrti, lebo v jeho divokých skalách stroskotalo veľa lodí), kde si spravili z prineseného dreva vatru. Keď zapadlo slnko, zapálili ju a spálili v nej časť odevu, v ktorom putovali.

text: *Timea*

foto: *osobné archívy profesorov*

Čítam, čítaš, čítame...

Siahne ešte dnešná mládež po knihe?

Prieskum robený na našej škole v januári 2018 ukázal, že na tom nie sme až tak zle. Z celkových 90 žiakov nečítajú iba dvanásť. Okrem informácie čítaš/nečítaš sa zisťovali aj preferované žánre.

V globále si dovoľíme tvrdiť, že milovníci kníh sú stále medzi nami. Aj keď, priznajme si, dosť často nám pípajú upozornenia na telefóne, tú vzácnu, ničím nerušenú atmosféru, kedy ujdeme z reality medzi riadkami našej obľúbenej knihy, si vziať len tak nenecháme. A dokonca ani v školskom suteréne, za dverami našej vynovenej knižnice.

text & prieskum: **Veronika & Radovan**

Nové knihy v knižnici

Do školskej knižnice prišli nováčikovia! 8 knižiek čakajúcich na starostlivých čitateľov.

foto: **p.p. Kubáňová**

Knižnica je otvorená v utorok, stredu a štvrtok počas veľkej prestávky.

Príbeh služobníčky

Margaret Atwood

Eli, Eli

Wojciech Tochman

O tyranii

Timothy Snyder

Som Paula

Ondrej Štefánik

Všetci by sme mali byť feminist(k)ami

Chimamanda Ngozi Adichie

Slobodu bažantom

Vanda Rozenbergová

Zlo

Anton Heretik

Vylúčení

Artur Domosławski

Viac o našich knižných prírastkoch

Všetci by sme mali byť feminist(k)ami

Chimamanda Ngozi Adichie

Krátka knižka s realistickým pohľadom na rodovú rovnosť 21. storočia. Chimamanda Ngozi Adichie, nigérijská spisovateľka, vo svojej dobre vyargumentovanej knižke píše z vlastných skúseností o živote miestnej ženy, s ktorou sa, v porovnaní s mužmi, zaobchádza ako s menejcennou osobou. Prostredníctvom tejto knihy sa oboznámime so životnými podmienkami žien mimo Európy. Zistíme, čo znamená byť feministkou v dnešnej dobe a zároveň sme vyzvaní a povzbudení zbaviť sa strachu a byť feminist(k)ami!

Saša

O tyranii

Timothy Snyder

Kniha vydaná chvíľu po víťazstve Donalda Trumpa v amerických voľbách. Spisovateľa k jej písaniu motivoval postoj Američanov k historickým udalostiam. Timothy Snyder, americký historik a profesor, jeden z najvýznamnejších znalcov novodobých dejín strednej a východnej Európy, chcel upozorniť na časté zabúdanie kľúčových udalostí minulosti. „Ako by sa všetko, čo sa deje u nás, najskôr dialo u nich.“ Snyder tvrdí, že dejiny dnes postupujú z východu na západ. Aj preto kniha obsahuje veľa spojitostí s československými dejinami. „História sa neopakuje, avšak prináša ponaučenia“.

Saša

Nové knihy neostali dlho neprečítané.
Prinášame Vám prvú várku recenzií na nováčikov zo školskej knižnice!

Som Paula

Ondrej Štefánik

Ak hľadáte niečo na letný oddych pri bazéne, po tejto knihe rozhodne nesiahajte. Som Paula nie je vôbec ľahká kniha, za to v sebe nesie mnohé dnešné stereotypy. Ondrej Štefánik za ňu získal cenu Anasoft litera 2017. Je to román zo súčasnosti, aký by sme v dnešnej dobe ťažko hľadali. Kto má rád knihu, pri ktorej sa treba nielen raz zastaviť, plnú pocitov a niekedy až stupídnych každodenných situácií, určite vás nesklame, práve naopak, niekoľkokrát sa v nej sami uvidíte.

Timea

Slobodu bažantom

Vanda Rozenbergová

Zbierka pätnástich rôznorodých poviedok, každý si nájde tú svoju, ktorá ho najviac uchváti. Každá je svojská a odlišná od tej predošlej. Určite sa vám nebudú všetky páčiť. Máte možnosť výberu z vtipných príbehov, no aj takých, ktoré budete odmietať prečítať si, v niektorých sa možno aj nájdete. Autorka má pútavý štýl písania, ktorý vás vtiahne do deja a hlavné postavy budete brať ako starých známych.

Timea

KONIEC

Bol jarný slnečný deň. Deň, o ktorom by ste povedali, že je dokonalý a bezstarostný. Avšak v mojom prípade to tak vôbec nebolo. Nenávidela som tento chodník, túto cestu, po ktorej som denno-denne chodila. Mala som pocit, že nenávidím svoj život. Lenže vždy, keď mi napadali takéto myšlienky, som si spomenula, že na svete boli aj ľudia, čo sa mali horšie než ja. Ale aj napriek tomuto „povzbudeniu“ som sa lepšie necítila.

Na konci chodníka som prešla hore schodmi a následne cez sklenené lietačkové dvere. V miestnosti bolo veľa ľudí. Niektorí sedeli na stoličkách, iní prechádzali cez bledé chodby. Všade bolo cítiť pach dezinfekčného prostriedku. Rýchlo som prechádzala chodbou a hľadala dvere so správnym číslom. Keď som ich našla, jemne som ich pootvorila a pomaly vstúpila do miestnosti.

Keď som ju uvidela, vhrkli mi slzy do očí. Opäť. Takto to bolo každý deň. Ten istý scenár. Ale snažila som sa ovládať. Utrela som si slzy z líc a potichu zavrela dvere. Podišla som k jej posteli a sadla si na stoličku, čo stála hneď vedľa postele. Zahľadela som sa na jej bledú tvár, vychudnuté ruky, hlavu, ktorú jej kedysi kráslili dlhé rovné zlatohnedé vlasy. Premýšľala som, kedy sa to všetko zomlelo. Ani si nepamätám, kedy sa tak zmenila. Zo silnej usmiatej a krásnej ženy sa stala troska, ktorá sa každým dňom viac a viac lámala. Chýbal mi jej úsmev, smiech, jej iskra v očiach. Všetko mi vzala jej rakovina. No bála som sa toho, že mi vezme úplne všetko. Moju mamu.

Nechcela som na to myslieť a pripúšťať si to. Nikdy som neprestala veriť, že sa moja mama vylieči.

Zrazu pootvorila oči a zahľadela sa do tých mojich.

„Ahoj,“ pozdravila ma jemným hláskom.

„Ahoj, mami. A som tu zas,“ pousmiala som sa a vzala som si jej chudú bledú ruku do svojej.

Chcela som ju aspoň trochu rozveseliť, ale nepodarilo sa mi to. Videla som na nej, že sa chcela usmiať, ale nemala síl. Slzy sa mi opäť tísli do očí.

„Zlatko, mali by sme sa rozlúčiť. Už to dlho nepotrvá a príde môj čas. Chcem...chcem ti povedať, že musíš byť statočná a silná. Neboj sa o mňa...a ži ďalej,“ odvetila vyčerpane mama a slza sa jej skotúľala po líci.

„Mami, to nehovor! Ani sama tomu neveríš, nesmieš to vzdávať. Nesmieš umrieť!“ náhlivo zo mňa vypadlo a vtedy prišiel skutočný plač.

Nevládala som to počúvať. Nechcela som ostať sama. Otec odišiel pred pár mesiacmi, keď mame zistili rakovinu a našiel si novú rodinu. Zbabelec. Považovala som ho za obyčajného zbabelca, nič viac. Lenže okrem mamy som nemala nikoho. Predstava, že ma opustí aj ona, ma zaboľela. Ešte som s mamou chvíľu ostala a potom som opäť išla domov.

o týždeň...

Mama zomrela. Vydržala to ešte týždeň, ale svoj boj prehrala. Ostala som sama napospas svetu. Nikdy sa s tým nezmierim. Ale aspoň som zistila, že bolesť nás robí silnejšími. Poslednýkrát počas pohrebu som sa pozrela na jej hrob a vykročila som do sveta, aby som našla to, čo mi mama vždy dávala. Lásku.

autor: **Natália Obrátilová**

Čokoládová zmrzlina

Ak vám čokoláda až tak nechutí, nahradte ju mixovanými jahodami, malinami, čučoriedkami alebo len tak experimentujte.

Budeme potrebovať:

- 200g čokolády na varenie
- pol plechovky kondenzovaného mlieka (salko)
- 400ml smotany na šľahanie
- 80g nasekaných orieškov

1

Nakrájame čokoládu na malé a tenšie kúsky.

Vložíme ju do misky, zmiešame so sálkom a necháme rozpustiť v mikrovlnke 3 minúty (pokiaľ je zmes príliš hustá, prilejeme trochu mlieka).

2

3

Kým sa nám roztápa čokoládová zmes, šľahačom vyšľaháme smotanu tak, aby nebola príliš hustá (no nesmie byť riedka).

Ak je smotana hotová, zmiešame ju spolu s čokoládovou zmesou a orieškami. Vlejeme to do pripravenej nádoby s vekom a necháme 5 hodín tuhnúť v mrazničke.

4

text: **Planči**

Ekologický šatník

Fakt je ten, že naša skriňa obsahuje viac kúskov oblečenia, ako reálne nosíme. Myslím si, že teraz sa naozaj nemôžu vyhovárať ani tí, ktorí majú v oblube módu a trendy. Škandinávsky štýl, a tým aj minimalizmus, je totiž teraz veľmi obľúbený.

Klasický, minimalistický šatník, má iba 33 základných kúskov. Ak sa vám mám priznať, takéto číslo sa mi ešte nepodarilo dosiahnuť, beriem ho skôr ako inšpiráciu. Ide o zredukovanú formu šatníka, ktorá obsahuje najjednoduchšie veci, ľahko kombinovateľné medzi sebou, v obyčajných farbách, ako je sivá, čierna, béžová, modrá, biela. Mal by po zredukovaní obsahovať hlavne také kúsky, s ktorými ste stopercentne stotožnení. Oveľavacia otázka: Som toto ja? Takú istú váhu dôležitosti nesú otázky: Je tento kúsok kvalitný? Vidím sa v ňom aj o dva roky? Ak vás tento šatník nezaujal, položte si poslednú, eticky zameranú otázku. Naozaj nám stoja trojeurové crop topy za podporovanie zlých pracovných podmienok ľudí z Číny, čo za ich vyrobenie dostanú rožok na mesiac? Stojí nám to za tie obrovské fabriky, nenavrátiteľne ničiace pôdu, na ktorej stojíme a vzduch, čo dýchame?

foto: Saša

Čo takýmto šatníkom získaš?

Definuješ vlastný štýl. Každý kus oblečenia by mal vyjadrovať, kto vlastne si. Sebaopoznanie je jedným zo zmyslov života.

Získaš tým kvalitné kúsky. Neboj sa nosiť jeden kúsok roky. Byť ovcou a podľahnúť dobe, kedy je mať na sociálnych sieťach každý týždeň fotku nového outfitu, dokáže každý.

Pokiaľ ťa trápila tvoja nerozhodnosť napríklad pri obliekaní sa do školy, minimalizmus to vyrieši. Všetko by malo byť ľahko kombinovateľné a bez základov by nebol zvyšok.

Trochu inšpirácie:

Lekcie Madam Chic

Jennifer L. Scott vám vo svojej knihe porozpráva o tom, čo "kvalita nad kvantitou" naozaj znamená.

The True Cost

Dokument o oblečení, ktoré nosíme, o ľuďoch, ktorí ho vyrábajú a vplyve tohto priemyslu na náš svet. Aká je skutočná cena oblečenia, čo nosíme?

Pinterest

Nájdete tu mnoho inšpirácie na už samotné vytvorenie tohto šatníka.

text: Saša

Legendárne výroky profesorov

P: Z teba sa mi až vlasy ježia. Zajtra prídem ako Hamšík!

P: No kto ešte nemá úlohu, ruky hore.
prihlásia sa
Tak si ich zlomte.

P: Ty si písal ten test?
Ž: Podpísal som ten test...

P: René má aj bazén v škole, ten sa priam topí v problémoch.

P: Počúvaj, odlož ten telefón, lebo sa ti tam odfotoím a budem ťa strašiť 25h. denne!

P: Buchni ho ty, lebo ja budem mať záznam v trestnom registri.

P: Určite Hrdinské povstanie pražského ľudu nie je to isté čo u nás SNP! Mne sa aj chlpy na päte stavajú, keď toto počujem!

P: Tak a toto musíme odpočítat.
Takže 84+52.....
Jáj.

Ž: Pani profesorka, naozaj, je to pravda, že sa vám po adrenaliné rozšíria zreničky.
P: Nefetuješ?

Ž: Nebaví ma to tu.
P: A myslíš, že mňa baví sledovať to, že aj dážďovka toho vie viac ako vy?

Ž: *zívol si*
Bože mne sa vždy na dejepise zíva!
P: Ďakujem, pochopila som.

Kapustové rožky alebo recenzia školského bufetu

Legenda na našej škole? Kto tu nepočul o kapustovom rožku, akoby ani nežil.

Keď som prvýkrát počula toto slovné spojenie, vybavila sa mi prevarená zeleninová polievka zo školskej jedálne, čo nebol veľmi príjemný zážitok. Bol druhý oficiálny školský deň a ja, ako zvedavá osoba, som to čudo musela ísť preskúmať.

Popri zoznamovaní s novým prostredím, učiteľmi a spolužiakmi som schmatla pár sympatických rúk a svojich šesťdesiat centov a vybrala sa dole schodmi na prízemie Športového gymnázia Jozefa Herdu. Vystála si pravidelne dlhý rad hladných študentov a so spolužiačkami si zakúpila tento skvost. Všetky sme naň zvedavo pozerali, akoby sa z toho malo každú chvíľu niečo nebezpečné zrodiť, no potom nám došlo, že sa žiaden živočíšny vývin nekoná, tak sme sa do rožkov opatrne zahryzli. Pocity v nás okamžite explodovali, lahodnosťou sa nám zaplnili chuťové poháriky, videli sme, ako

sa pred nami otvárajú nebeské brány s nekonečnými zásobami kapustových rožkov na celý život... Srandujem. No aj napriek tomu ich musím hodnotiť veľmi pozitívne, nikdy by som nečakala, že majonéza s kapustou môže byť taká skvelá a chutná. Mala som chuť ich do seba niekoľko ďalších napchať, ale musela som si s mojím finančným príjmom vystačiť.

Keď sme o našom gurmánskom zážitku rozprávali starším kamarátom, ktorí tu už pár mesiacov pred nami pobudli, jedna polovica nechápavo pokrútila hlavami s nesúhlasom a druhá sa naopak s nami nadšene rozplývala nad tou lahôdkou. Je to ako so seriálom Game of Thrones – ste buď zažratý fanúšik, alebo sa stále radíte medzi tých, ktorí o tom nechcú ani počuť. Po okolí som zahliadla aj naozaj hladného športovca, ktorý sa nebojí ich nakúpiť rovno niekoľko každý deň. Svoj hlad zakryl argu-

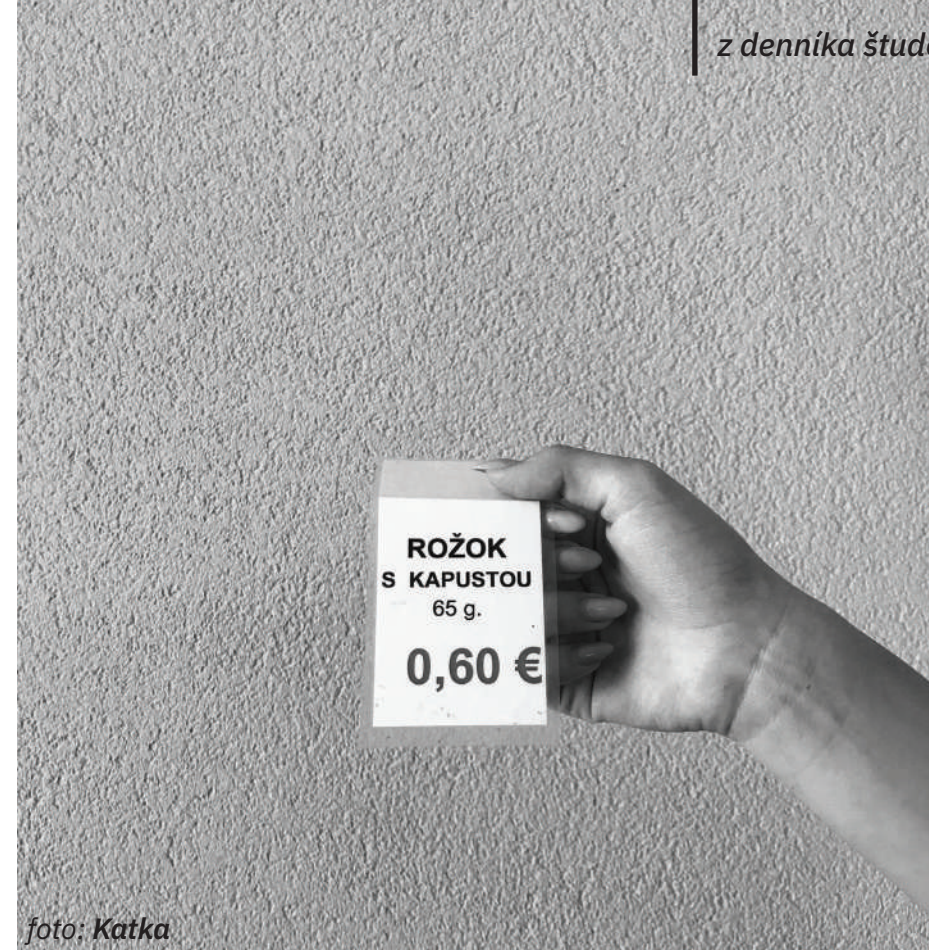

foto: Katka

mentom, čo má robiť, keď sa nudí. Zasmiala som sa, lebo som ho chápala, aj keď to niekedy preháňa. Samozrejme, on to aspoň zo seba vyšportuje, nie ako my ostatní, ktorí sa len celé dni „učíme“ a na iné veci nám ani nezostáva čas. Školský bufet sa stal jednou z mála vecí, pre ktoré som ráno počas nekresťanských hodín ochotná vstávať. Kapustové rožky a aj ostatné druhy pečív sú vždy čerstvé a dovezené priamo z pekárne, ako mi prezradila pani bufetárka, ktorá tu vykrmuje už približne deväť

generácií šikovných maturantov, ktorí na našu školu spomínajú určite len v dobrom. Potravín je vždy dosť, niekedy sa aj rýchlo vyparí a nezostane po nich ani stopa. Asi ma ešte najbližšie dlhé štyri roky bude stále omamovať vôňa, keď ráno s prázdny žalúdkom a nechutou do života budem kráčať dolu do podzemia ku skrinkám. To je všetko k môjmu zážitku, schvaľujem, odporúčam, snád vám všetkým teraz vyhrávajú cirkusanti v žalúdku a prajem dobrú chuť!

text: Timea

Čerešnička na záver

Úhlavný nepriateľ škodoradosných profesorov je späť!

KUPÓN

na Bleskovú imunitu voči ľubovoľnej forme náhodného skúšania.

DÁTUM

MENO

Ako narábať s ulievacím kupónom?

- Vyplnený kupón treba odovzdať na prvej hodine vyučujúcemu profesorovi
- Pre jeho platnosť musí byť profesorom podpísaný a následne vložený do triednej knihy
- Kupón je možné využiť iba raz za pol roka
- Neplatí na vopred ohlásené skúšanie

foto na obálke: Ján Kiripolský

Náklad: 300 ks

Cena: 1€

Tlač: vach.print

Školský rok: 2017/2018

Vydanie: prvé

Rok: založenia: 1976 (1990)

Redakcia

Katka
šéfredaktorka
grafička

Planči*
redaktorka

Timea
redaktorka

Veronika
redaktorka

Radovan
redaktor

Saša
redaktorka

p.p. Kubáňová
profesorský nadhľad

Spolupracovali
Natália Obrátilová
Barbora Jurčová
Marianna Pozdechová
Ján Kiripolský

Ďakujeme
Lívii Lörinczovej
Martine Slovákovej

*v elektronickom Blesku nájdete články od Planči pod menom Veronika

